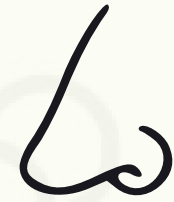
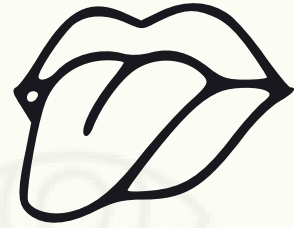
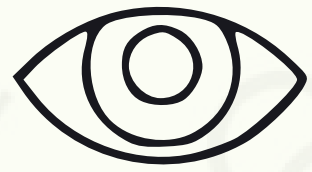

SENT LA HISTÒRIA DE BARCELONA

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

UNA RUTA SENSORIAL PER ALGUNS DELS RACONS HISTÒRICS MÉS
EMBLEMÀTICS DE LA CIUTAT COMTAL

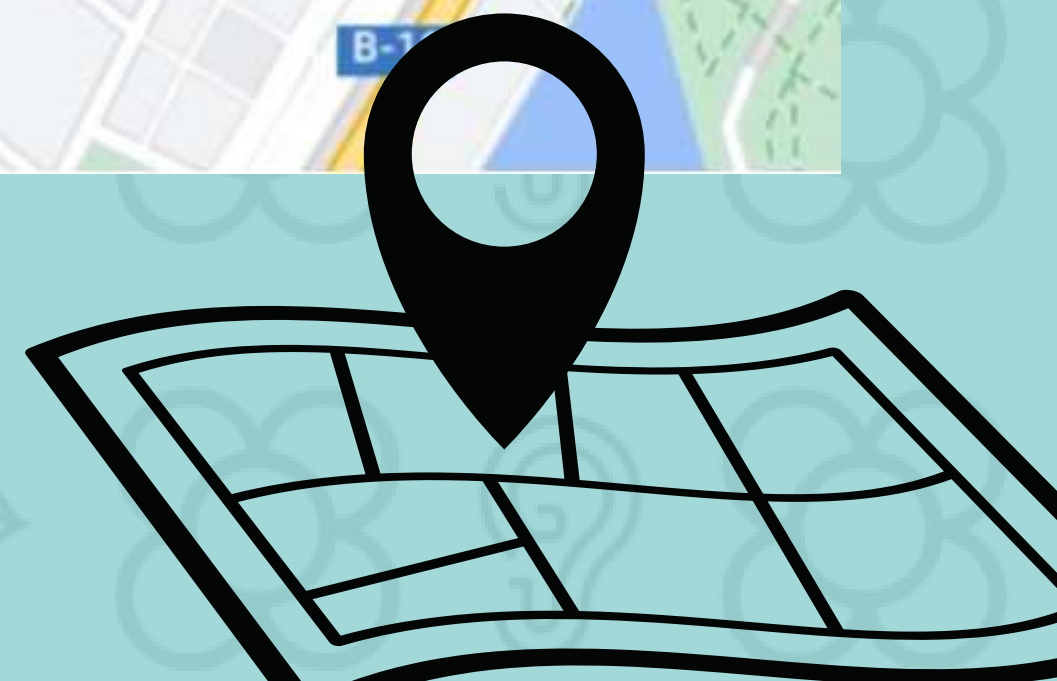
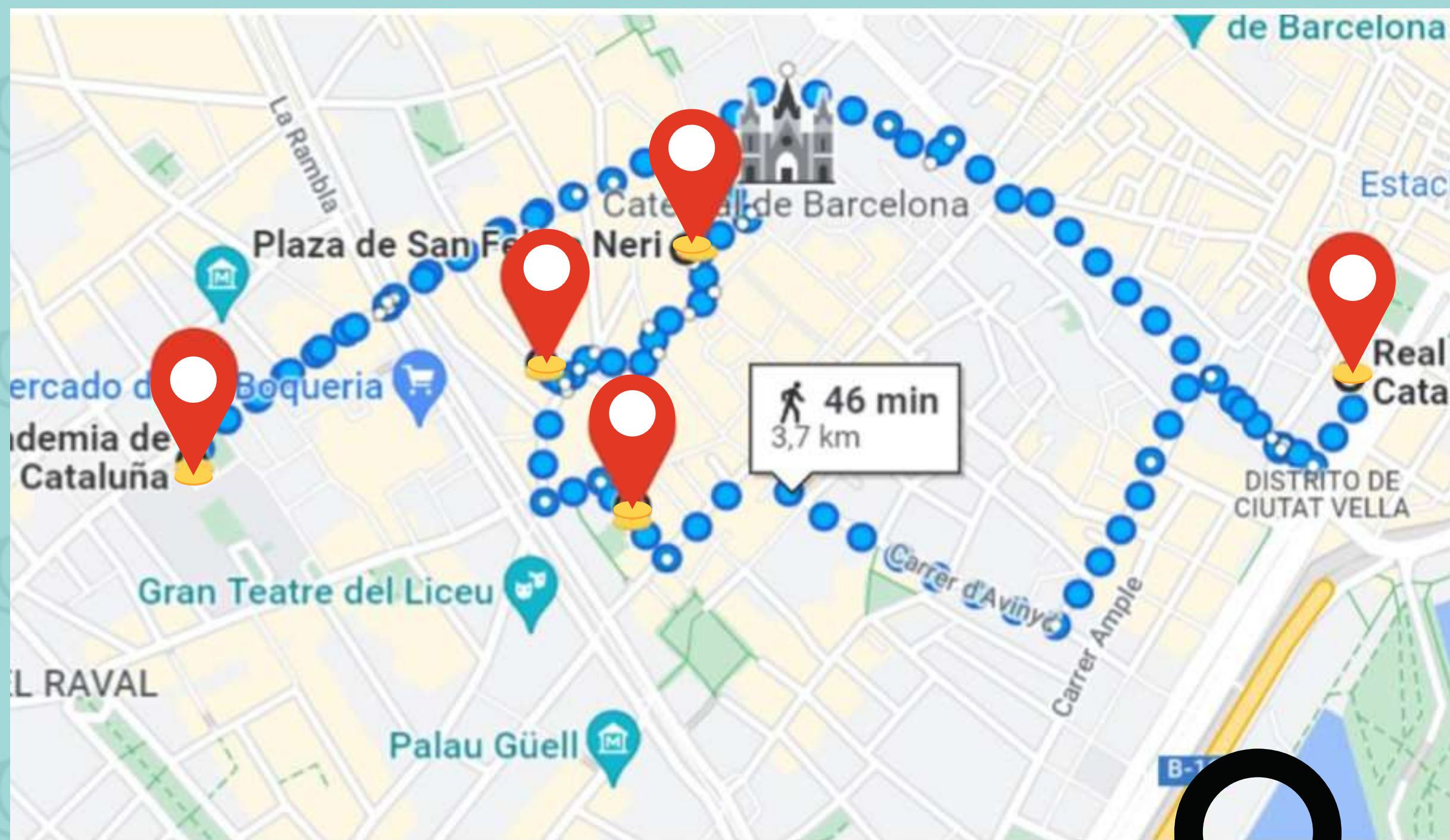
UNA RUTA EN LA QUE...

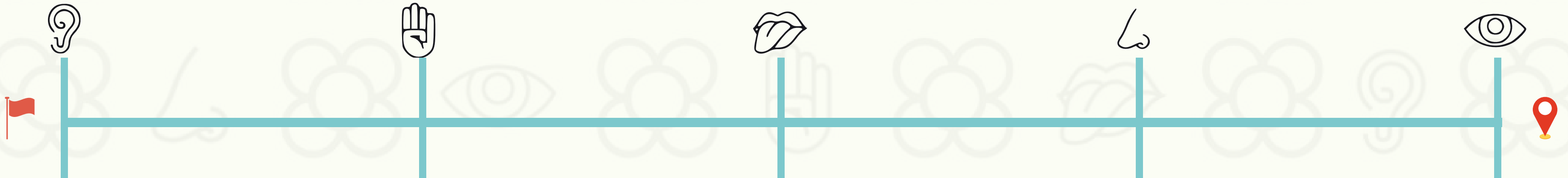
- Podràs gaudir d'una ruta alternativa per la ciutat.
- Conèixer la història de Barcelona a través de llocs emblemàtics de la ciutat.
- Potenciar, en cada una de les cinc activitats, un sentit per sobre dels altres.
- Connectar amb un mateix i potenciar la introspecció.
- El poder adquisitiu no és un inconvenient.
- Oferir un itinerari que pots fer sol o bé acompanyat.

LA RUTA TRADICIONAL

Des de la primera fins a l'última, les tres guies que us plantegem pretenen apropar-vos a la història de Barcelona a través dels sentits, cert. Aquesta, us n'activarà més d'un en alguns punts de l'itinerari.

Us acompanyem a descobrir llocs mític de la ciutat: restaurants, edificis o places històriques on us expliquem curiositats i anècdotes que s'amaguen dins de la capital catalana.

Reial Acadèmia
Catalana de Belles
Arts de Sant Jordi

Plaça de Sant
Felip Neri

Restaurant Can
Culleretes

Dulcinea

Reial Acadèmia de
Medicina de
Catalunya

1. LA RUTA TRADICIONAL

REAL ACADÈMIA CATALANA DE BELLES ARTS DE SANT JORDI

Caminant pels carrers de Barcelona ens trobem amb la Llotja de Mar, una obra declarada bé cultural d'interès nacional. L'edifici neoclàssic era el lloc on es reunien els mercaders de la ciutat, destinat a la contractació.

Edifici Llotja, Passeig d'Isabel II, 1.

Visites de dilluns a divendres de 10h a 14h.

Construïda l'any 1850.

Avui dia, al pis superior hi ha una de les institucions clau en la vida cultural de Catalunya al segle XIX i principis del XX, la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona, creada el 1850 per vetllar pel patrimoni català i fomentar l'ensenyament de les belles arts a través de l'Escola de la Llotja. Ara, deslligada de la seva tasca educativa, està centrada en la difusió del seu fons artístic, bibliogràfic i arxivístic.

Fes-te una idea del que descobriràs visitant-la amb la crònica del periodista Daniel Romaní.

A les seves parets hi ha més de 700 pintures, 250 escultures i diversos dibuixos i gravats d'artistes des del segle XVI fins al segle XX, unes obres amb les quals podràs veure peces artístiques sobre diferents estils de la història. Una història que podràs veure escoltant una crònica del periodista Daniel Romaní amb la qual descobriràs anècdotes de les diferents sales amb les declaracions de Francesc Fontbona, membre de la junta de govern de l'Acadèmia.

Observa amb atenció!

Tot i això, aquest recinte guarda més misteris. Un d'ells és el motiu principal pel qual et proposem aquest indret perquè experimentis el sentit de l'oïda, i és que es duen a terme concerts de música clàssica amb els ulls embenats. Podràs concentrar-te només en potenciar la teva oïda i experimentar una sensació única, en la que cap factor extern podrà distreure't per gaudir i fluir amb les notes del compàs. Una manera diferent de sentir la música i teleportar-te amb ella.

Para l'orella, deixa la ment en blanc i flueix amb la música.

PLAÇA DE SANT FELIP NERI

Plaça de Sant Felip Neri, a 5 minuts a peu del Barri Gòtic.

Construïda al segle XVIII.

Caminant per la ciutat, en mig del barri gòtic, ens trobem amb un tros d'història que romana intacta al pas dels anys, la plaça de Sant Felip Neri. Un lloc desconegut per a moltes persones, tant turistes com ciutadans de Barcelona, ja que l'accés a la plaça es realitza a través de dos estrets carrers, que fan que passi desapercebuda i només s'arribi a ella si realment l'estàs buscant o si sou d'aquelles persones que els encanta "perdre's" per la ciutat.

Una vegada s'arriba a la plaça, alguns dels adjectius que més s'utilitzen per definir-la són: bella, romàntica, meravellosa i encantadora. Tot i això, la plaça amaga a la seva esquena una tràgica història. Un fet ocorregut durant la Guerra Civil Espanyola i que ha marcat la plaça per sempre.

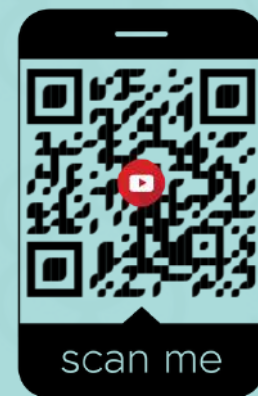
ET RESULTA FAMILIAR?

Si, pot ser que ja hakis vist anteriorment aquest lloc. El grup de música rock Evanescence va enregistrar el videoclip de la seva famosa cançó "My Immortal" aquí!

O POT SER PERQUÈ...

L'has vist a la pel·lícula "El perfum: història d'un assassí", una adaptació cinematogràfica de la famosa novel·la de Patrich Suskind, on destaca una escena nocturna de tràgic final rodada a la plaça.

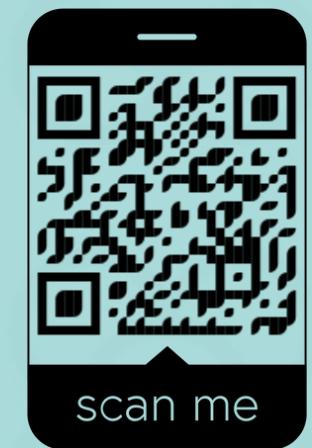

Caminant per la ciutat, en mig del barri gòtic, ens trobem amb un tros d'història que romana intacta al pas dels anys, la plaça de Sant Felip Neri. Un lloc desconegut per a moltes persones, tant turistes com ciutadans de Barcelona, ja que l'accés a la plaça es realitza a través de dos estrets carrers, que fan que passi desapercebuda i només s'arribi a ella si realment l'estàs buscant o si sou d'aquelles persones que els encanta "perdre's" per la ciutat.

Una vegada s'arriba a la plaça, alguns dels adjectius que més s'utilitzen per definir-la són: bella, romàntica, meravellosa i encantadora. Tot i això, la plaça amaga a la seva esquena una tràgica història. Un fet ocorregut durant la Guerra Civil Espanyola i que ha marcat la plaça per sempre.

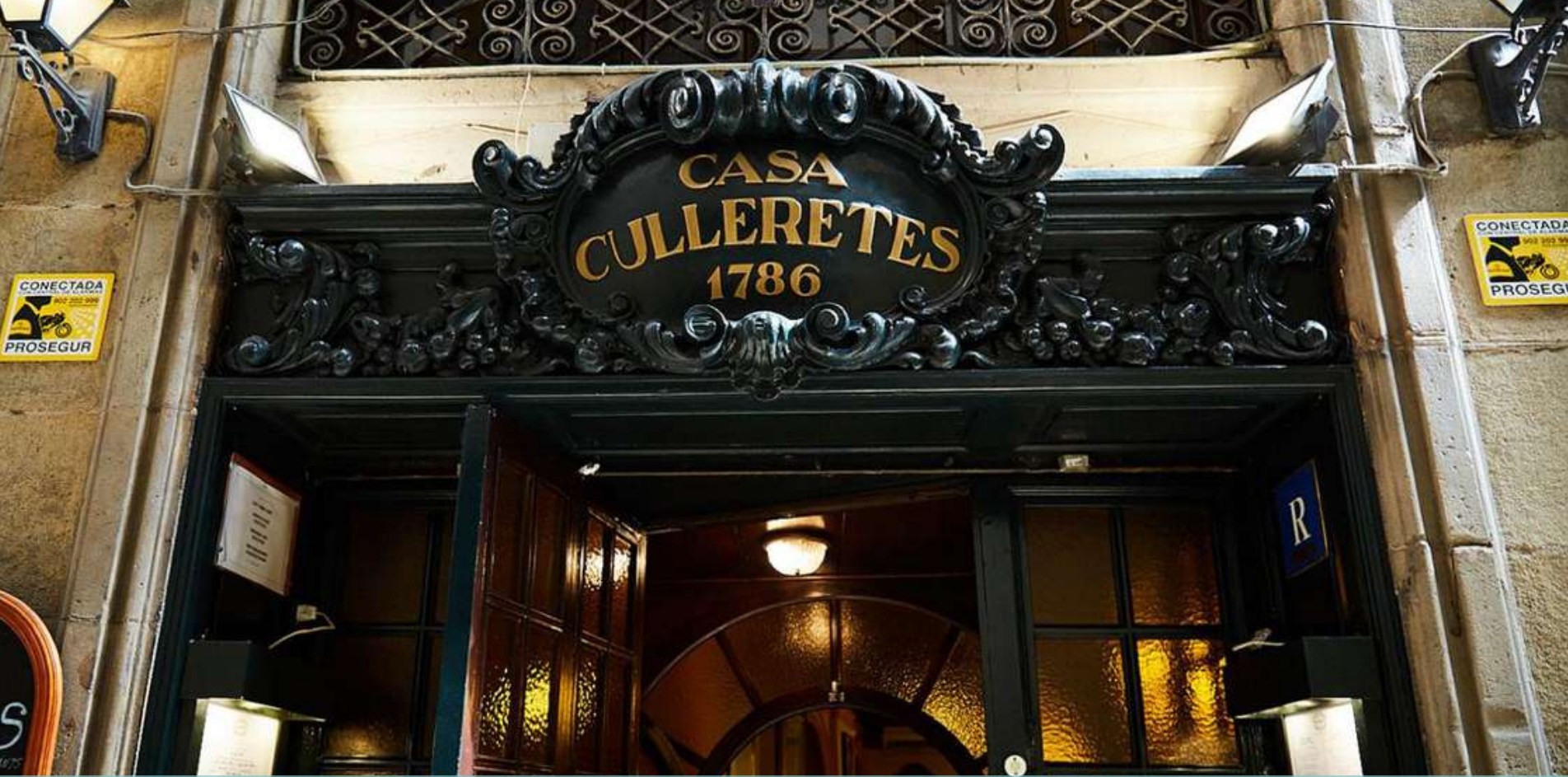

Vols saber que va ocórrer el
30 de gener de 1938 a la
plaça de Felip Neri?

No pots deixar escapar l'oportunitat de tocar amb les teves mans les marques de metralla que hi ha a la façana de l'església provocada per la bomba que va caure, el toc màgic que dona la font de forma octogonal al centre de la plaça o observar una de les poques construccions barroques que queden en l'actualitat a la ciutat, l'església.

CAN CULLERETES

Carrer d'en Quintana, 5

Dimarts, dimecres i diumenges de 13:00-16:30h.

Dijous, divendres i dissabte de 13:00-16:30 i de 20:00-22:30h.

Construït l'any 1786.

Després de visitar la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi i la Plaça Felip Neri t'està entrant una de fam? No pateixis, hem pensat amb tot.

A només cinc minuts caminant ens endinsem al carrer Quintana. Un carrer ple d'història, ja que és on s'ubica Can Culleretes, el restaurant més antic de Catalunya segons el Llibre Guinness dels Rècords, i el segon de l'estat espanyol, creat fa més de dos-cents anys, concretament l'any 1786 i que perdura en el temps gràcies a una fórmula ben simple: una cuina tradicional que funciona, un bon tracte amb la gent i una bona relació qualitat-preu.

SAPS PER QUÈ TÉ AQUEST NOM?

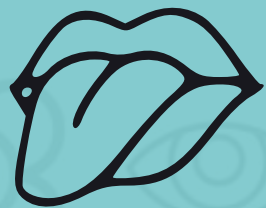

“Aquelles taules eren allargades i s’hi podia enquibir més o menys una desena de clients. El cambrer cada vegada es mostrava més enfeinat i, en anar a carregar al taulell i trobar buit el pot d’alpaca platejada destinat a contenir les culleretes netes, escridassava: “Noies, culleretes!”. I això es repetia i repetia. La cantarella va acabar fent gràcia a la parròquia, que en va donar peu a la dita popular: “Anem a Can Culleretes”.

La família Agut-Manubens, que regenta l'espai des del 1958, elabora receptes de cuina tradicional catalana que han passat de generació a generació i que continuen cuinant "tal com ens van ensenyar els nostres avis i àvies".

Un lloc ideal per retrobar-te amb els sabors catalans més característics i gaudir del sentit del gust, transportant-te al passat a través dels sabors.

A què esperes en
consultar la carta?

Les seves parets respiren història per tots costats. Retalls de premsa i fotografies de personatges famosos de tota mena, polítics, intel·lectuals, escriptors, actors, cantants, esportistes, toreros, models... omplen metres i metres de paret.

Descobreix què els fa
diferents en aquest
reportatge!

DULCINEA

Carrer de Petritxol, 2

Dilluns a diumenge de 9h-13h i de 16.30h-20.20h

Construïda al 1941

SABIES QUÈ...

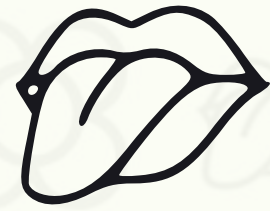
El carrer Petritxol és un dels barris de Barcelona amb més història? Descobreix el perquè!

Al llarg del segle XX, moltes lleteries del carrer de Petritxol es van convertir en xocolateries. En ple centre de Barcelona, a molts pocs passos de La Rambla es troba un dels carrers amb més història i encant de la ciutat.

El carrer de Petritxol, va ser el primer carrer de vianants de Catalunya i, un dels primers a Espanya. Des del principi, el carrer es va omplir de lleteries i algunes d'aquestes es van convertir, amb el temps, en xocolateries. La història del carrer es pot resseguir a partir dels petits mosaics de rajola que trobem amagats en les parets exteriors dels edificis.

Podràs potenciar el sentit de l'olfacte a partir de l'olor de xocolata desfeta que inunda aquest carreró estret de la ciutat alhora que descobreixes un indret històric i emblemàtic ple de secrets. Encara que l'olfacte sigui el sentit que més potenciaràs durant el teu passeig pel carrer, tota oportunitat és bona per a aprofitar la visita a la Granja Dulcinea per tal de degustar la seva tradicional xocolata desfeta o el clàssic suís amb nata i melindros.

SABIES QUÈ...

Dos grans noms de la cultura catalana, com Àngel Guimerà i Salvador Dalí freqüentaven aquesta Granja?

REIAL ACADÈMIA DE MEDICINA DE CATALUNYA

Carrer del Carme, 47
Dilluns a divendres de 9:30h-14h
Construïda l'any 1929.

Tot i tractar-se d'un dels llocs més interessants de Barcelona, la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya segueix sent una de les sorpreses que amaga la ciutat, sent encara desconeguda per molts barcelonins. Ubicada en un amfiteatre anatòmic del segle XVII, amb forma circular i cobert per una cúpula esfèrica, que et farà estimular el sentit de la vista amb tots els tresors que s'hi amaguen a l'edifici.

SABIES QUÈ...

Nombrosos professors de renom van realitzar la seva labor docent en aquestes dependències. Per exemple: Pere Virgili, Antoni de Gimbernat i el Premi Nobel Santiago Ramón y Cajal.

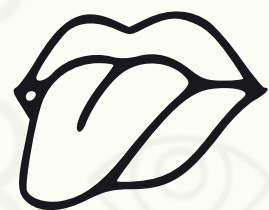
La sala té vitralls i decoracions d'estil barroc d'una gran bellesa. Des de les seves graderies de pedra es podien veure les pràctiques de disseccions anatòmiques i algunes operacions ocasionals. Encara que, sens dubte, el que més cridarà la teva atenció és l'excel·lent taula de disseccions de marbre, una de les poques que es conserven a Europa. Envoltant la taula veuràs dues fileres de cadires daurades d'estil rococó, per als alumnes que no volien perdre's cap detall de les classes pràctiques.

SABIES QUÈ...

La primera radiografia que es va fer a Espanya va ser en aquesta taula el 10 de febrero de 1896

A més, els dissabtes a la nit, tens l'opció d'anar-hi a sopar, però no un menú qualsevol, sinó que t'oferiran "El sopar dels sentits". Un menú que et mostrarà com el cervell construeix la realitat amb la informació que li arriba dels sentits. Una experiència sensorial al límit. Sabràs de quin sabor es tracta o els altres sentits et faran passar una mala jugada?

Mira aquest video sobre
"El sopar dels sentits"

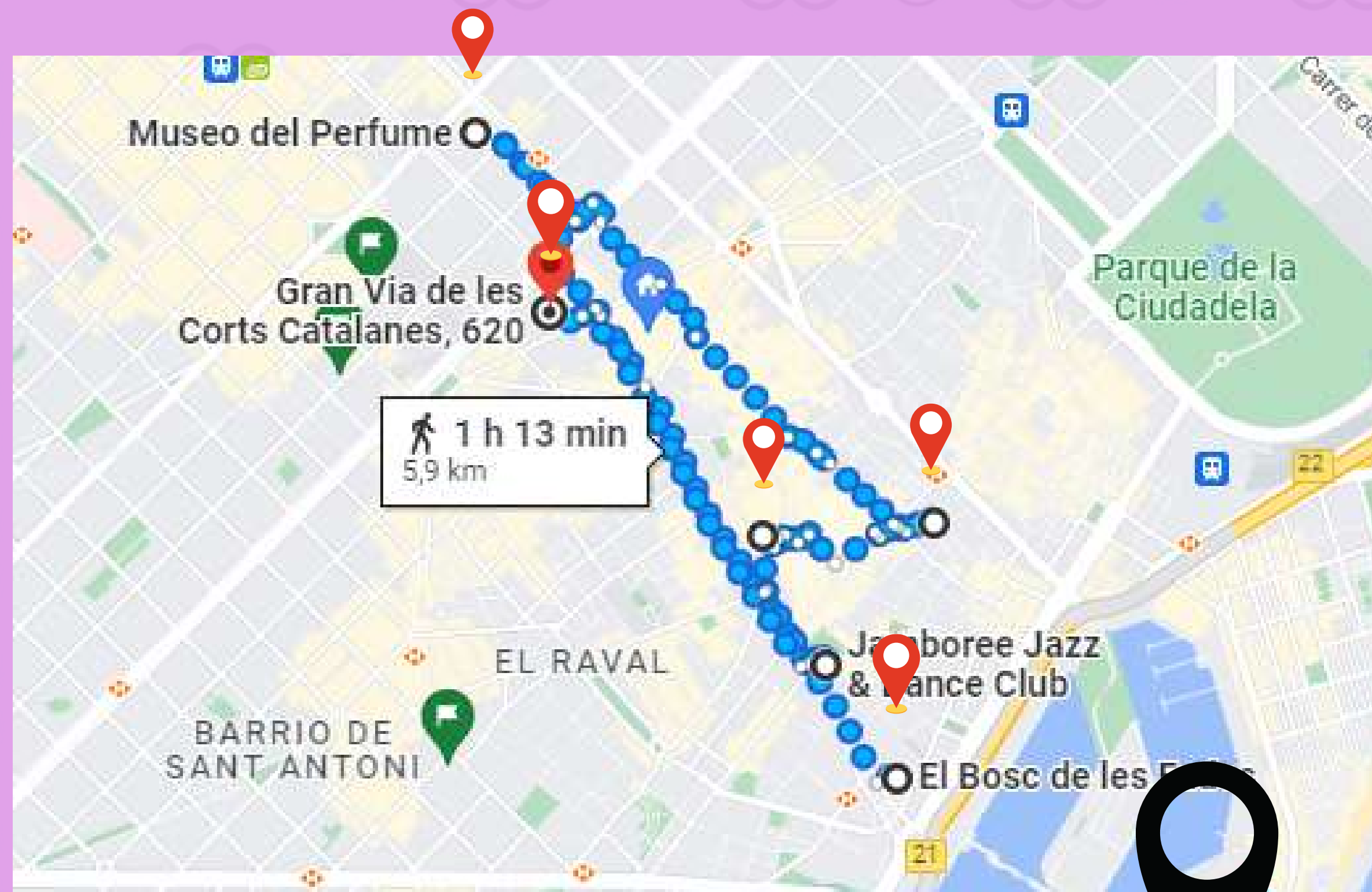
scan me

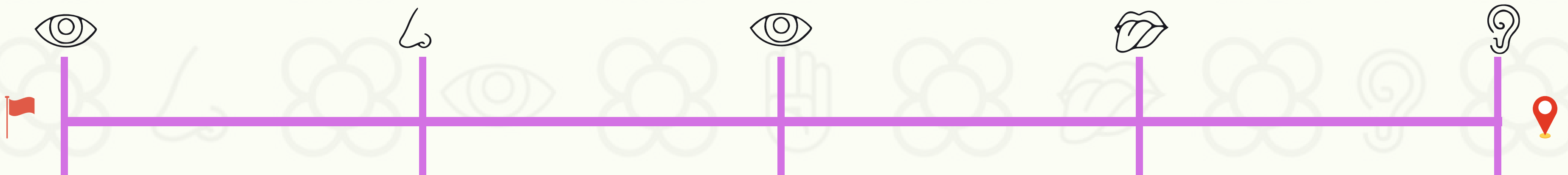

LA RUTA AMAGADA

Des de la primera fins a l'última, les tres guies que us plantegem pretenen apropar-vos a la història de Barcelona a través dels sentits, cert. Aquesta, us n'activarà més d'un en alguns punts de l'itinerari.

Us acompanyem a descobrir llocs mític de la ciutat: restaurants, edificis o places històriques on us expliquem curiositats i anècdotes que s'amaguen dins de la capital catalana.

**El Bosc de les
Fades**

**Museu del
Perfum**

**Basílica dels
Sants Màrtir i
Pastor**

**Espai
Gastronòmic
Quera**

Jamboree

1. LA RUTA AMAGADA

EL BOSC DE LES FADES

Sí, ho has entès bé; la ruta amagada s'inicia en un bar. Però no en un bar qualsevol, sinó a l'emblemàtic Bosc de les Fades. Situat en ple cor del Barri Gòtic, al costat del mític Museu de Cera, és un oasi enmig de la ciutat.

Passatge de la Banca, 7, La Rambla

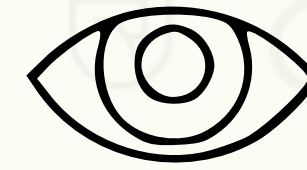

Dilluns a dijous i diumenges de 10:30h a 1h.

Divendres i dissabtes de 10:30h a 1:30h.

Construcció: 1993

Entrar en aquest bar és com introduir-se en un món màgic, ple de branques enredades sobre els nostres caps, arbres a cada cantonada, petites cascades i habitacions amb castells encantats o casetes en les que hi habiten fades o gnoms.

A través d'aquesta experiència volem potenciar, d'una banda, el sentit de la vista. Observa l'espectacle visual que et brinda la temàtica de cada sala. Para atenció als detalls de l'excèntrica decoració i la vegetació salvàtica, però no t'oblidis d'aixecar el cap: el cel està ple d'estrelles.

Un tastet del
Bosc de les Fades

SABIES QUÈ?

El bosc de les Fades va obrir les seves portes com a cafeteria del Museu de Cera l'abril del 1993, en plena Barcelona post-olímpica, però la família Alarcón, propietaris del museu, van decidir apostar per un espai dividit i ambientat, el qual ha aconseguit romandre imperenne.

La tènue il·luminació, a vegades no et deixarà fullejar la carta. Les poques llums que hi ha es poden apagar i llavors, una gran tempesta irromp sense previ avís. Podràs veure els llamps i trons darrere els arbres, cada vegada més forts. Però calma, no et mullaràs i la tempesta sempre passa de llarg.

Comprova tu mateix/a què pots trobar-hi a la carta

De l'altra, el sentit del gust és una part fonamental de l'experiència i és que el bosc de les fades destaca per la seva oferta gastronòmica.

Hi podràs degustar diferents tapes bàsiques però cuidades, un gran repertori d'entrepans freds i calents, a més d'hamburgueses amb opcions vegetarianes, però el que és imprescindible és provar alguna de les begudes que ofereixen en la seva extensa carta: des dels variats còctels tropicals amb o sense alcohol, els seus vins i combinats fins als diferents tés o cafès exòtics.

MUSEU DEL PERFUM

El Museu del Perfum de Barcelona es va inaugurar a mitjans de l'any 1961 per Ramon Planas, un dels perfumistes més coneguts i reconeguts. És un dels museus més desconeguts de la ciutat i és que la seva presència passa desapercebuda: es troba a l'interior de l'emblemàtica perfumeria Regia.

- Passeig de Gràcia, 39.
- De dilluns a divendres de 10:30 a 20:00h. Dissabtes d'11:00 a 14:00h. Diumenges i festius tancat.
- Construcció: 1961
- Preu entrada: adults 5,00 € i 3,00€ per a nens, propietaris del Carnet Jove, jubilats i estudiants.

A través d'aquesta experiència olfactiva et proposem un viatge per la perfumeria de totes les èpoques, ja que s'hi mostra l'evolució dels flascons i recipients per a perfums i dona compte que la història de la perfumeria és tan antiga com la història de la humanitat.

La col·lecció està diferenciada en dues parts: la que engloba els perfums de les cultures més antigues (egipcis, etruscs, grecs i romans), i la que mostra els perfums més moderns, la perfumeria industrialitzada originada a mitjan segle XVIII.

Finalment, per a potenciar al màxim el sentit de l'olfacte et convidem a no passar per alt l'expositor que descobriràs al final del recorregut. Cada una de les diverses caixes exposades amaga una essència d'algun reconegut perfum. Aixeca la tapa de les caixetes per a poder olorar les fragàncies que s'hi amaguen en el seu interior. Deixa't seduir per l'essència de cada perfum.

En total, el museu acull una extensa mostra que supera les 10.000 peces de perfums i recipients de diferents cultures i civilitzacions.

Per saber més
curiositats sobre el
Museu del Perfum mira
aquest video

SABIES QUE...

Buscant una mica hi podràs trobar un estoig amb dues ampolletes de perfum que van pertànyer a la Reina María Antonieta de França i el flascó "Le Roi Soleil" dissenyat per Salvador Dalí, així com moltes peces úniques del món de la perfumeria.

BASÍLICA DELS SANTS MÀRTIRS I PASTOR

Pl. Sant Just, 6 - c. Hèrcules

De dilluns a dissabte d'11 a 14h i de 17 a 20h. Diumenge, de 10 a 13h.

Construïda al s. XIV

Entrada gratuïta. Visita guiada completa: 10,00€ Pujada al campanar: 2,00€

L'església dels Sants Màrtirs i Pastor és una església gòtica situada a la plaça del mateix nom del Barri Gòtic i dedicada als sants Just i Pastor.

Va ser construïda sobre les restes de l'anterior temple romànic i és un dels exemples singulars de l'arquitectura religiosa del gòtic català del segle XIV. Així mateix, va ser declarada Bé Cultural d'Interès Nacional en la categoria de monument històric, el juny de 2012.

Aquest tresor del barri gòtic aglutina 2.000 anys d'història en poc més d'un metre quadrat i les excavacions trobades l'any 2013 a l'actual basílica posen de manifest la seva enorme riquesa històrica. De fet, es tracta de l'església més antiga de tot Barcelona.

Però sense cap mena de dubte, una de les atraccions principals són les vistes panoràmiques de 360 graus de tota la ciutat, que podràs gaudir des de dalt del campanar.

Tot i que el projecte inicial de l'església incloïa dues torres, finalment la falta de recursos va suposar que només se n'hi construís una. És la que alberga la campana de la basílica, encara en ús. Des de la torre, en una petita terrassa oberta de dilluns a dissabte als visitants, es disposa d'una vista única de tota la ciutat.

Així doncs, et proposem que en aquest punt de la ruta t'hi endinsis amb el sentit de la vista i observis la ciutat de Barcelona des del damunt. Com un ocell, para atenció a la immensitat de la ciutat i a lo petita que sembla des de les altures.

SABIES QUE...

A principis del 2012 es van descobrir algunes de les troballes que amagava la Basílica, com restes de construccions que es remunten fins al segle I després de Crist, una ossera que data del segle XVIII amb nombrosos ossos de possibles cossos dels caiguts del 1714, restes d'un mur del segle I, quan es va fundar l'antiga Barcino, i elements del segle IV que evidencien l'existència d'un temple antic.

Saps què s'hi trobà sota el terra de l'església?

ESPAI GASTRONÒMIC QUERA

L'actual Espai Quera guarda una història de tradició familiar de quatre generacions que s'han dedicat al negoci i, alhora, supervivència, ja que fa tres anys, la centenària Llibreria Quera va estar a punt de tancar, però gràcies a la seva reconversió ha pogut tirar endavant.

Carrer Petritxol, 2.

De dimarts a diumenge d'11 a 23h

1916, únicament com a llibreria

**PER SI VOLS
SABER-NE MÉS**

Sents curiositat pels detalls de l'història familiar de l'Espai Quera? Accedeix a aquest article del Nathional Geographic

La llibreria va obrir les portes al carrer de Petritxol l'any 1916. En els inicis la llibreria s'anomenà L'Escon i es dedicava a l'activitat editorial literària de teatre. L'any 1937, veient el buit literari en l'àmbit de muntanya, començà a especialitzar-se i esdevé un referent en la cultura muntanyenca de la ciutat.

Finalment, l'any 2019 la Llibreria es reinventa i obra un restaurant a la rebotiga, l'espai on antigament ocupaven el menjador i cuina de l'antic habitatge familiar, afegint a la seva oferta literària una nova temàtica: la narrativa viatgera.

Així doncs, en aquest punt de la ruta et proposem que t'endinsis en l'original i enigmàtic Espai Quera potenciant el teu sentit del gust, i coneguis de primera mà la nova vida d'una emblemàtica llibreria centenària de la ciutat. Hi trobaràs una carta no gaire extensa basada en platets i cuidada fins a l'últim detall, on tots els plats són fets amb productes locals de qualitat.

Pel que fa a les begudes, tenen una excel·lent carta de vins i caves pensada per als paladars més exigents. A més, ofereixen un variat calendari d'activitats com ara tastets, cates, maridatges i també xerrades, presentacions de llibres i novetats editorials.

**PER SI ETS
PREVINGUT/UDA**

Consulta la seva carta de
platillos i vins

JAMBOREE

Plaça Reial, 7

Reconvertit en sala de Jazz l'any 1960

A principis del 1960, l'empresari Joan Rosselló convertia el bar Brindis, situat a la mateixa Plaça Reial, en una cava de jazz. Li va posar per nom Jamboree, una paraula en zulú que significa "reunió de tribus". Jamboree, en els seus inicis neix per a integrar les sessions del Jubilé Jazz Club, una entitat pionera en la difusió del jazz més atrevit a la ciutat.

Des de la seva creació fins al 1968, la cava de la Plaça Reial va aconseguir posicionar a Barcelona dins del circuit de les grans estrelles del jazz. També es va fer famosa entre els intel·lectuals i la marineria de la VI Flota que atracava sovint a Barcelona.

SABIES QUÈ...

Pel seu escenari han passat reconeguts artistes de l'escena jazzística: Chet Baker, Bill Coleman, Kenny Brew, però al marge de les estrelles internacionals, músics catalans com Francesc Miralles, Enric Ponsa, Salvador Font "Mantequilla" o el famós Tete Montoliu van ser habituals a la casa.

L'any 1993 el local passà a ser propietat del grup Mas i Mas, i Jamboree començà a oferir unes dues actuacions diàries, a més del club de R&B i hip-hop en el qual es converteix la sala a partir de mitjanit. Un dels secrets del lloc és que en el pis superior del mateix local hi acull els Tarantos, el tablao més antic de la ciutat, obert en 1963 amb el nom de la pel·lícula de Rovira Beleta en què Carmen Amaya feia de Julieta gitana.

Amb més de 60 anys d'història Jamboree continua sent un dels clubs de referència de la capital catalana, una sala oberta a les tendències més actuals de la música negra i a les noves tendències, amb un ventall d'estils que van del blues al groove, passant pel funk, el soul i, evidentment, el jazz.

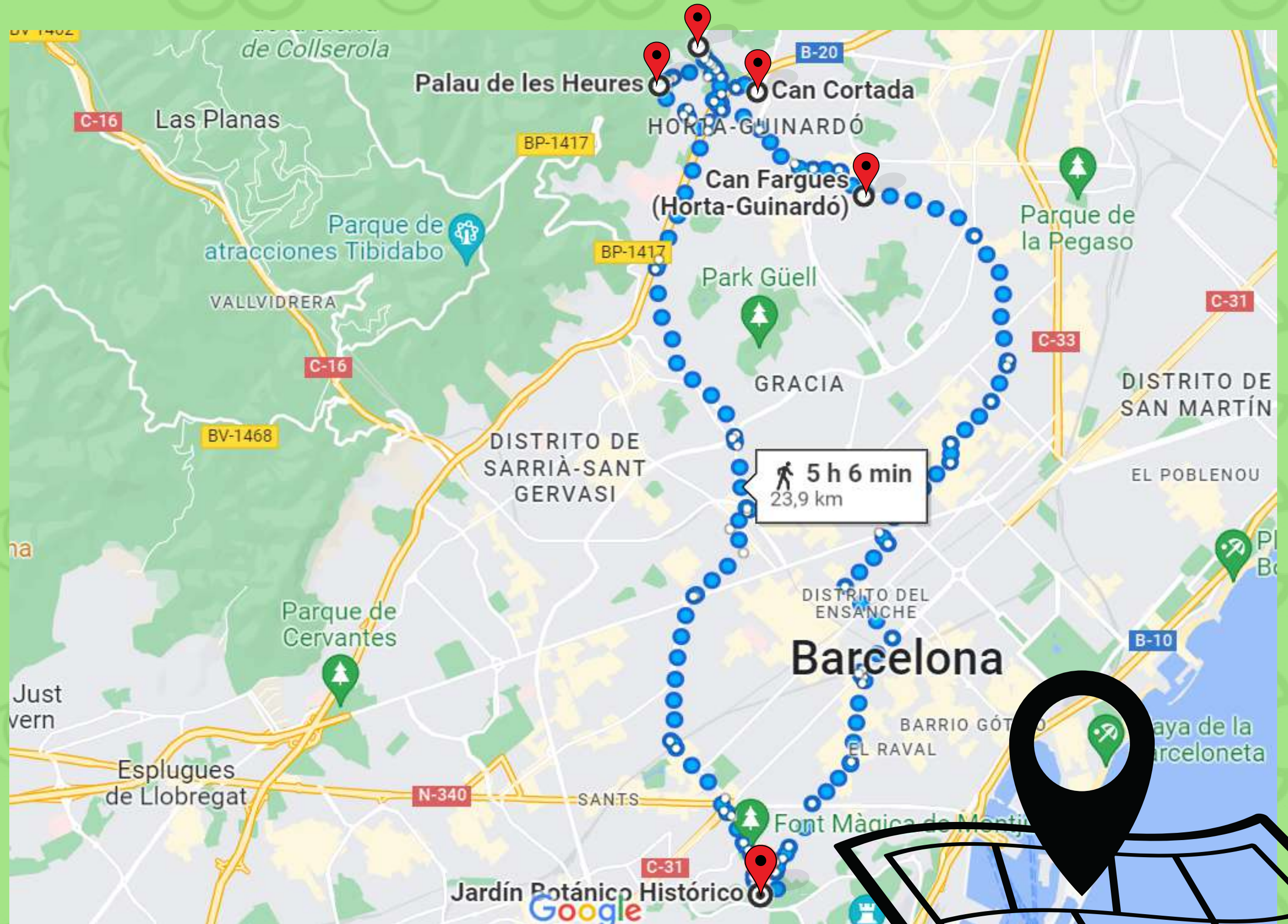
**VOLS SABER LA HISTÒRIA
QUE S'AMAGA DARRERE
EL MÍTIC SOSTRE DE LA
JAMBOREE? ESCOLTA-HO!**

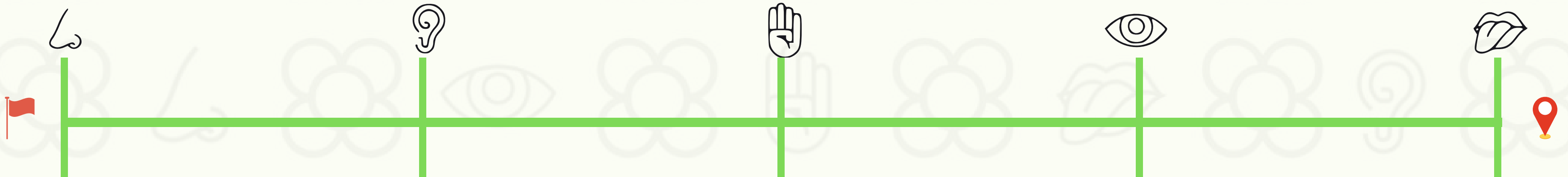

LA RUTA PERIFÈRICA

Des de la primera fins a l'última, les tres guies que us plantegem pretenen apropar-vos a la història de Barcelona a través dels sentits, cert. Aquesta última, però, us els activarà gairebé tot en cada un dels punts de l'itinerari. Us acompanyem a descobrir les afores de la ciutat que al llarg dels anys van acabar annexionades a la capital catalana estirant les seves fronteres fins als peus de Collserola. Jardins, parcs, runes romanes, art, búnquers secrets, etc. Si voleu gaudir dels espais verds, i històrics, que s'amaguen dins la ciutat comtal, seguiu-nos!

Es recomana l'ús de cotxe

Jardí Botànic
Històric

Can Fargues

Laberint d'horta

Palau de les
Heures

Can Cortada

• LA RUTA PERIFÈRICA

JARDÍ BOTÀNIC HISTÒRIC

Av. dels Montanyans, 26, 08038 Barcelona.

Inaugurat l'any 1941.

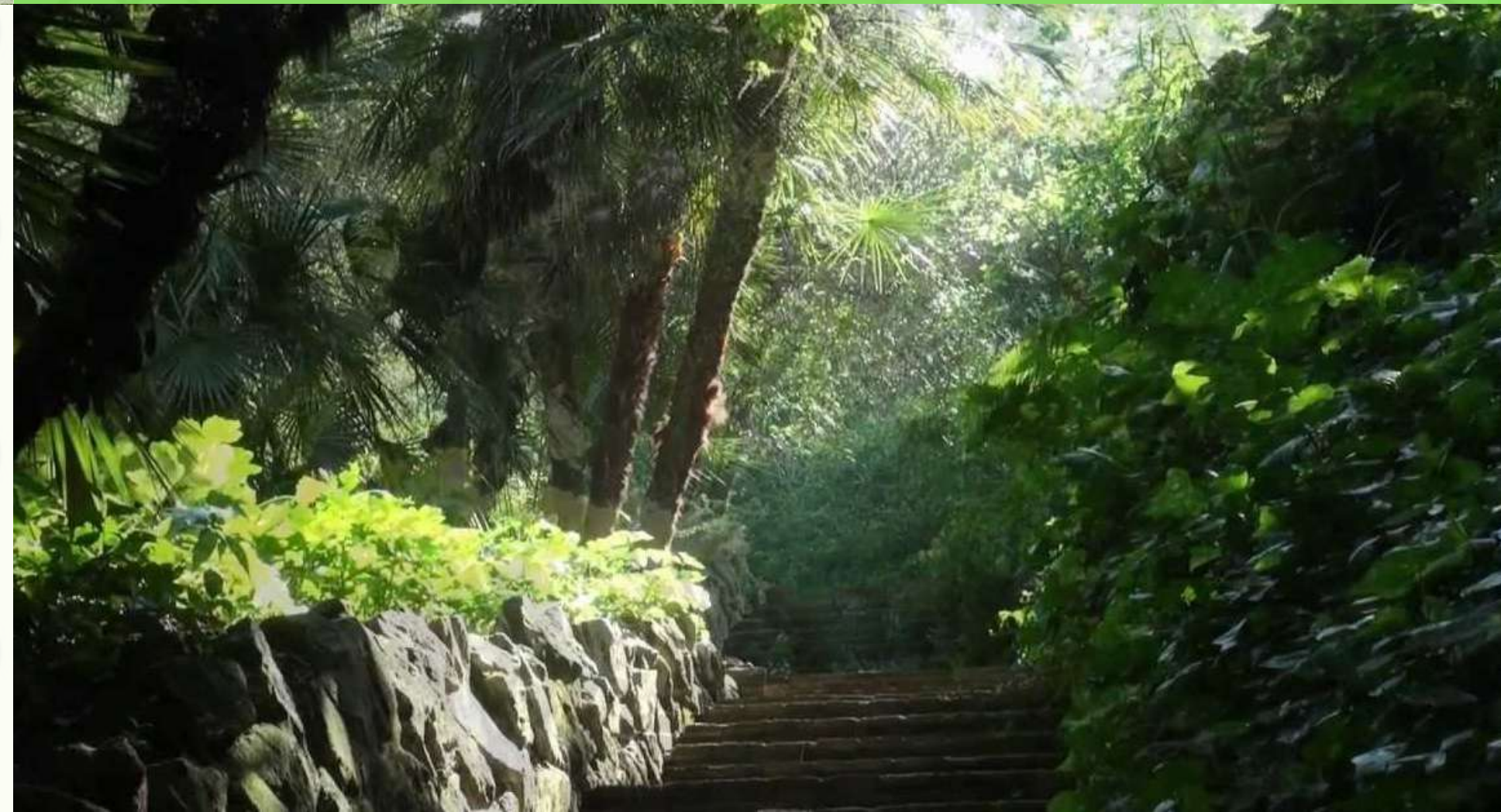
BUSCA'L!

Una de les primeres plantes a arribar al jardí va ser un exemplar d'alog trasplantat de la Ciutadella per simbolitzar la continuació del parc, avui en dia un esqueix d'aquella mateixa planta creix prop de l'olivera de l'entrada!

Amb l'Exposició internacional de 1929 es va presentar l'oportunitat d'integrar la muntanya de Montjuïc a la trama urbana de Barcelona. La idea era crear un gran parc urbà capaç d'acollir les principals instal·lacions i equipaments culturals de Catalunya. No va ser, però, fins a 1930 que el Doctor Pius Font i Quer es va encarregar de reunir una col·lecció notable de plantes endèmiques, provinents de la península Ibèrica, les Illes Balears i el Marroc, i va iniciar el projecte del Jardí Botànic.

11 anys més tard es va inaugurar la primera versió del parc i, a causa de la celebració dels Jocs Olímpics de 1992, els quals van debilitar algunes de les edificacions del recinte, romandrà tancat al públic des de 1986 fins a l'octubre de 2003.

Tot i ser inaugurat l'any 1941, la història del Jardí Botànic Històric de Barcelona es remunta al segle XVII i a la figura de Joan Salvador i Boscà (1598-1681) i el seu fill Jaume Salvador i Pedrol (1649-1740). Salvador, cap d'una farmàcia heretada per part de la família de la seva dona, va iniciar una biblioteca i unes col·leccions familiars de les quals va acabar sorgint un dels herbaris més importants del moment.

Joan Salvador i Boscà

Jaume Salvador i Pedrol

Pedrol, el seu fill, va seguir amb la tradició familiar en convertir-se en apotecari i ampliar la biblioteca familiar, de fet, va crear el Jardí Botànic de Sant Joan Despí. Va ser, però, l'any 1855 quan Josep Salvador i Soler, últim naturalista de la nissaga, va morir en un accident deixant la col·lecció familiar orfe fins a l'arribada del Doctor Pius Font i Quer, constructor del Jardí, qui va dipositar-la a l'institut Botànic de Barcelona.

Escolta la història del
Doctor Pius Font i Quer

L'ARBRE MÉS ALT DE BCN

Passejant per l'extensa zona, us topareu amb l'arbre més alt de tota la ciutat, un Freixar d'uns 40 metres d'alçada, vegetació de l'altra punta del continent, com la Noguera alada de Rehder procedent dels Estats Units, i una llista que mai s'acabaria. Diuen que abraçar arbres va molt bé...

El gran valor del Jardí Botànic de Barcelona es troba, precisament, en el seu compromís per la preservació de la vegetació i la seva recerca. Ja en l'any 1954 gràcies al jardí es va poder salvar de l'extinció la lisimàquia menorquina.

lisimàquia menorquina

Mapa vegetació que
trobareu al Jardí

Dins del Jardí Botànic Històric s'amaga la Masia secreta de Montjuïc. Aquesta va ser construïda en el context de l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929 per l'Associació de Ramaders. El seu objectiu era mostrar com era la vida rural catalana, però dins de la ciutat.

Està ubicada en els sots on abans es trobaven les pedreres que durant segles van nodrir de materials els edificis de la ciutat.

UN AMIC INTRÈPID

Si us fixeu bé, trobareu unes petjades de gat en una de les rajoles del pavelló ramader. Aquestes, però, demostren l'ús de tècniques artesanals en la seva construcció, la tova catalana.

A banda d'explorar tots els racons del parc a la recerca d'espècies que uns transportin ben lluny o, per contra, que mai havíeu olerat, el jardí compte amb un espai sensorial creat l'any 2012 que ens permet, així ho expliquen els creadors, a relacionar-nos amb la natura a través dels sentits. Aquest es troba davant de la Masia.

CAN FARGUES

Av. de Frederic Rahola, 2, 8, 08032 Barcelona

Construïda durant el segle XIV.

Tot i que avui en dia la masia de Can Fargues es trobi encastada entre asfalt, antigament el terreny que l'envoltava s'expandia fins darrere de l'Hospital de Sant Pau i aplegava gran part del que actualment es coneix com a parc del Guinardó.

En la distribució inicial, entrant des de la porta principal, l'ala dreta estava dedicada als masovers i l'esquerra als treballadors dels camps, les quadres i al celler, del qual encara es conserva una premsa de vi original. La masia va ser una de les principals finques agrícoles de Barcelona fins que va arribar la fil·loxera. Com la gran majoria de masies, aquesta disposava d'una capella que, malauradament, va ser destruïda l'any 1914. Les runes, però, van ser utilitzades per construir un dels edificis emblema del barri d'Horta, el Foment Hortenc.

SABIES QUÈ...

Va ser construïda entre els segles XIV i XV, encara que, la primera edificació que es va construir i de la que se'n té constància, és la torre de guaita romànica que, segons els experts, podria ser que fos construïda durant el segle XI.

UN ESPAI DIDÀCTIC

El curs 2016/2017, Can Fargues es va convertir en un bé públic i va acollir l'escola de música EMM Can Fargues. Això sí, no sense una lluita prèvia per part del veïnat i les institucions. L'última persona que va heretar la masia va ser Ofèlia Roselló Wall, encara que, en morir, la propietat va caure en mans de l'empresa privada Unicompta per uns 1,14 milions d'euros. Amb l'empenta popular de la plataforma Salvarem Can Fargues, l'any 2009 l'Ajuntament va acabar expropiant l'edifici.

Actualment el recinte ha estat reformat respectant part de les edificacions originals, i, també, si celebren activitats culturals relacionades, sobretot, amb la música.

Consulta la programació
cultural de l'escola

El gran atractiu del recinte, però, és el jardí romàntic que envolta la masia i que data del segle XIII. Actualment, aquest comunica amb l'escola pública de primària Heura i, després de l'horari escolar, està obert al públic. L'escola en qüestió va ser fundada en plena dictadura franquista per un grup de tres mestres que volien emprendre un centre educatiu laic i democràtic. Després de veure que el primer edifici que havien escollit els quedava petit, van escollir una torre modernista del carrer Can Pujole.

LABERINT D'HORTA

Pg. Castanyers 1-17, Barcelona
construït entre els anys 1794 i 1808

La ciència explica el món i la natura, aquesta va ser la idea capital que va empènyer al Marqués Joan Antoni Desvalls i d'Ardena a construir el parc del Laberint d'Horta, tal com explica l'expert en la localitat i historiador Albert Cubeles en una entrevista per Betevé. Va començar les obres l'any 1791 amb l'ajuda de: l'arquitecte genovès Domenico Bagutti, qui va invertir 15 anys de la seva vida treballant en el parc, el jardiner Delvalet, encarregat de les plantacions, i, dels que mai se'n parla, la força bruta d'una cinquantena d'homes.

SABIES QUÈ...

Desvalls, fundador i vicepresident de l'Acadèmia de Ciències de la ciutat comtal, es va encarregar personalment d'elaborar les línies mestres de l'edificació i, també, va ser qui va decidir començar la construcció per l'embassament, ja que, permetria poder regar tot el terreny. Aquest sistema de rec avui en dia encara es respecta.

D'estil neoclàssic, originalment el jardí gaudia d'unes 54,07 hectàrees, de les quals només 7,36 formen part del parc que avui en dia podeu visitar. Durant l'inici del segle XIX els jardins van despertar la curiositat de figures com la de Carles IV i Maria Lluïsa de Borbó (us animem a trobar la placa de marbre que ho commemora) donant peu a la llegenda que explica com el mateix rei, en visitar l'espai, va establir que era massa per a un home sol, comentari al qual Desvalls va replicar donant-li la raó, però afegint que era massa poc per a oferir-lo a un rei.

A finals de segle, va ser Joan Maragall qui va escollir els templets de la terrassa intermèdia per fer-hi representacions teatrals, l'any 1989 s'hi va estrenar la tragèdia *Ifigènia a Tàurida* de Goethe, traduïda pel mateix Maragall i dirigida per Adrià Gual.

El poeta Joan Maragall i el pintor Utrillo davant del temple

UN RECORREGUT MÍTIC

Els visitants del jardí es poden posar a prova i mirar de superar una situació semblant a la que van viure Ariadna i Teseu en el mite grec del minotaure, on el sentit del tacte va ser cabdal.

Descobreix el mite aquí!

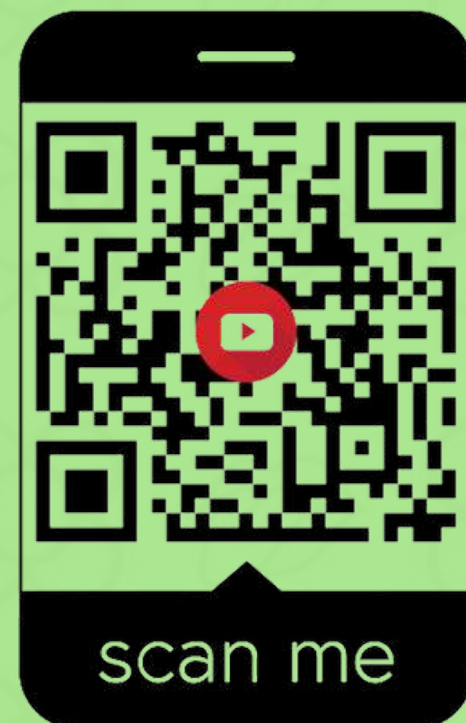

El Laberint, la plaça dels Lleons, el Jardí dels Boixos...I la llista de racons que podreu trobar al laberint segueix. Des de la primera versió del parc, passant per la que va visitar Carles VI, la que es va obrir al públic l'any 1971 i la que va resultar després de la restauració de 1993, la llista d'espais màgics plens d'art d'estil neoclàssic, neoàrab, ja que la casa principal és anterior als jardins, vegetació i natura, han anat augmentant. Aquí podeu consultar el mapa del laberint i on es troben tots els racons que el componen

ET RESULTA FAMILIAR?

De la mateixa manera que en el cas de la Plaça Felip Neri, el Laberint d'Horta va ser escollit per a formar part de la pel·lícula de El perfume, del director Tom Twyker. Podràs, doncs, trepitjar el mateix sol que actors com Alan Rickman.

A: Jardí Públic
B: Jardí Neoclàssic
C: Jardí Romàntic
D: Jardí domèstic
E: Bosc

1:Entrada/2:Palau i Torre/
3:Jardí dels boixos/4:Jardí domèstic/5:Plaça dels lleons/6:Jardí de les flors/
7:Laberint/8:Mirador/9:Gruta del Minotaure/10:Bosc petit/11:Canal Romàntic/12:Illa de l'amor/13:Pavelló neoclàssic/14:Font de la nimfa/15:Cascada/16:Cabanya/17:Ermita del monjo/18:Jardí Oriental.

PALAU DE LES HEURES

Passeig de la Vall d'Hebron

1898 (fi de les obres)

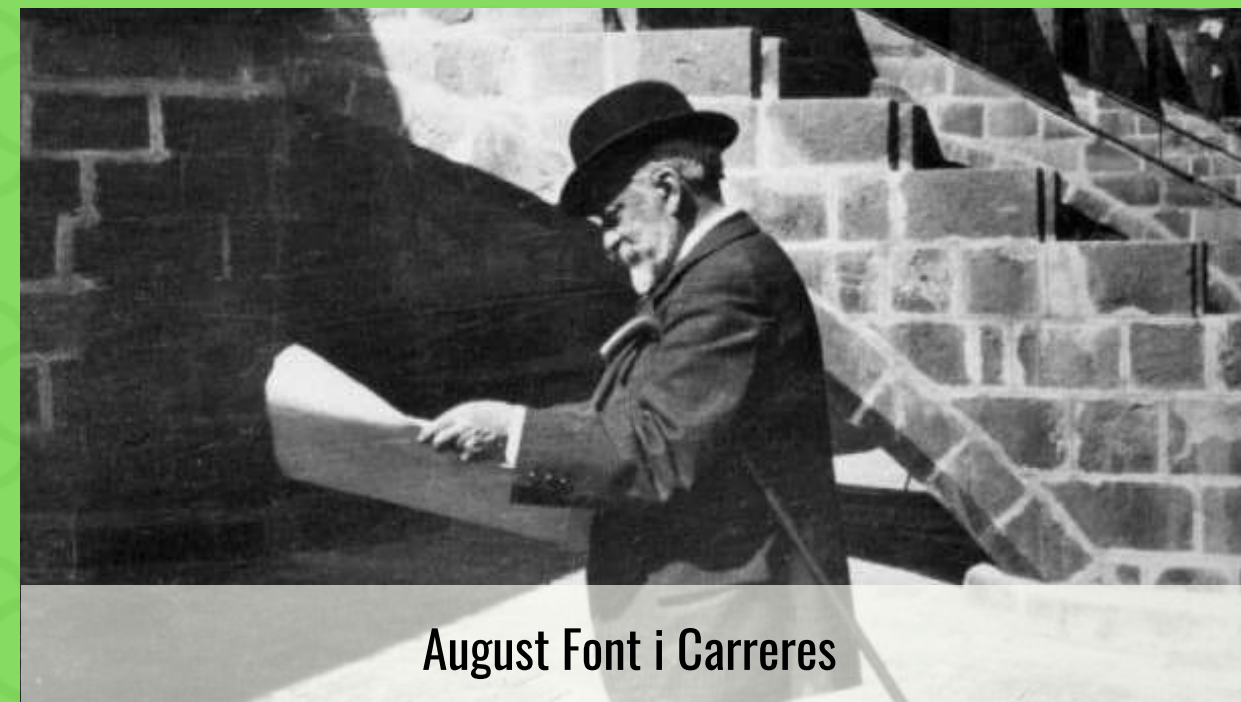
BUSCA'L!

Us animem a buscar l'Al·legoria de "Las Eurs". L'escultura feta amb marbre de Carrara per l'escultor Josep Campeny on es representa a una dona amb un nen rodejats d'Heures.

Dins del recinte universitari de Llars Mundet, als peus de Collserola, ens topem amb un palau majestuós, el qual ens recorda a l'arquitectura francesa, rodejat d'un gran jardí verd amb diferent vegetació. L'any 1958 va ser adquirit per la Diputació de Barcelona, i des de 1992 és un edifici on s'hi duen a terme activitats formatives, però la història que amaga la seva façana és cabdal per a la ciutat comtal.

L'any 1893 el senyor Josep Gallart i Forgas, de qui parlarem a continuació, va encarregar a un tal August Font i Carreres el disseny i la construcció del Palau que teniu davant vostre. Pot ser que el nom de Carreres no us soni, ja que, tal com explica la historiadora Judith Urbano en el seu llibre Eclecticisme i arquitectura, és una de les figures més oblidades de l'arquitectura catalana. Va ser, però, l'autor d'obres arquitectòniques com la Plaça de braus de "Las Arenas" o l'acabat de la façana i el cimbori de la Catedral de Barcelona, entre d'altres. Durant els seus anys com a docent va tenir un alumne que segurament coneixeu: Antoni Gaudí.

August Font i Carreres

Coneix la fosca
història dels
Forgas

scan me

Amb l'arribada de la Guerra Civil (1936) la família Gallart va fugir de Barcelona, deixant el palau en mans de la Generalitat de Catalunya. Dos anys més tard, se li va donar una funció específica a l'edifici, esdevindria la residència del president Lluís Companys, ja que, en estar situat en una posició molt propera a les bateries antiaèries del Turó del Carmel, el risc de patir un atac aeri per part de les tropes feixistes era menor. Tot i la posició privilegiada de l'edificació, es va decidir construir un refugi secret al soterrani per tal de protegir el màxim possible la integritat de Companys.

SECRETS I MÉS SECRETS

Acompanya a l'historiador Dani Cortijo a visitar el Palau per dins. En aquest vídeo podreu veure els túnels soterranis mantinguts en secret durant tants anys.

A aquesta ubicació li hem atorgat el sentit de la vista, però, per què? Després de fugir de la seva residència, Josep Gallart Folch, fill de Josep Gallart i Forgas, en saber que el Palau de les hores havia caigut en les mans de la Generalitat, va escriure una carta a Alfredo Kindelán, responsable de l'aviació franquista, acompanyada d'una fotografia aèria de la zona perquè aquests poguessin posar fi a la vida del President de la Generalitat de Catalunya.

Carta
digitalitzada

CAN CORTADA

Pg. Castanyers 1-17, Barcelona
construït entre els anys 1794 i 1808

Can Cortada és una masia amb moltes històries que l'any 1994 es va convertir en un restaurant el qual, actualment, gaudeix d'una reputació considerable. De fet, va sortir al conegut programa de TV3 Joc de Cartes. L'important, però, és que en entrar per la seva porta i trepitjar el seu sol, sereu capaços de transportar-vos al llarg dels anys.

En un inici era un castell medieval de defensa dedicat a protegir la localitat de possibles atacs feudals. A partir del segle XVI, va ser utilitzada per a la producció agrícola.

SABIES QUÈ...

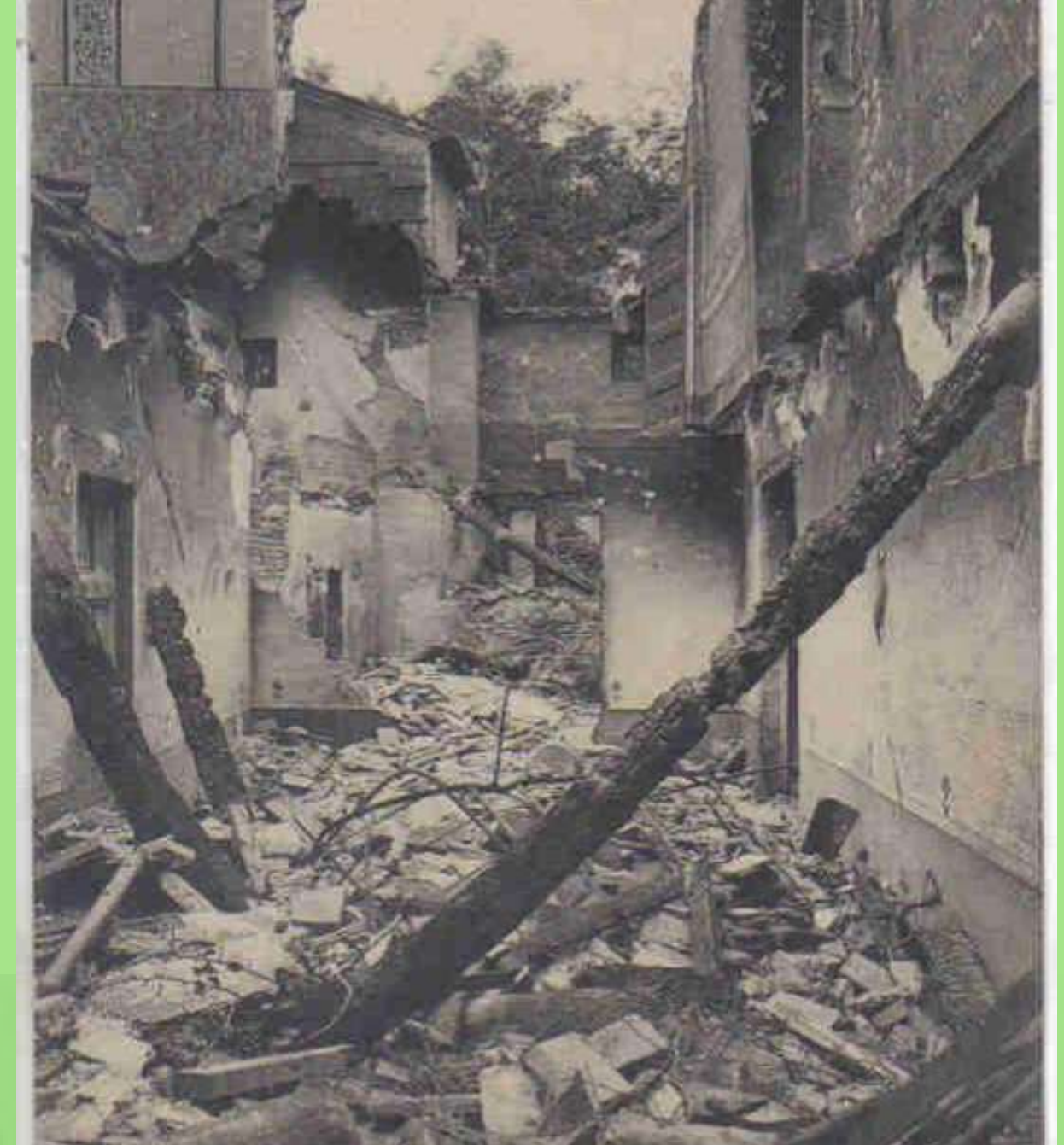
Es va consolidar com a masia, però, l'any 1711 quan Joan Baptista Cortada, austriacista procedent del Berguedà, la compra i li atorga el nom amb el qual la coneixem avui en dia. Si ens fixem en la façana, però, encara trobarem les espitlleres des d'on els arquers llençaven fletxes a tall de defensa.

UN CAPÍTOL TRÀGIC

Tot i que no fos de primera mà, l'edifici medieval on us trobeu va presenciar de prop un fet que va marcar la història de la ciutat i, de manera més concreta, la del barri d'Horta. Durant la Setmana Tràgica de 1909 l'església de Sant Joan d'Horta, edificada en el mateix terreny que la masia, va quedar destruïda. Aquesta va ser reubicada al Carrer Campoamor, a pocs metres de la masia on us trobeu.

En l'interior, tot i que no estan oberts al públic, figuren diferents túnels subterranis que permetien l'evacuació de l'edifici. Diuen que un d'ells té la seva sortida a la plaça Eivissa, situada al mig del barri.

Interior de l'església després de ser cremada en 1909

www.todocoleccion.net

Exterior església abans de l'incident

Restes arqueològiques de Can Cortada

VILA ROMANA

I ara, fem un salt encara més enrere fins a l'època romana. L'any 1987, mentre es construïa la carretera que ara uneix el túnel de la Rovira amb la Ronda de Dalt, l'avinguda de l'Estatut, es van descobrir els jaciments de l'anomenada vil·la romana de Can Cortada. Moltes de les restes van ser destruïdes i d'altres van anar a parar al museu d'arqueologia de la ciutat de Barcelona. Tot i això, la masia on avui podem gaudir de diferents àpats, descansa sobre sòl romà.

Un dels punts forts de la masia de Can Cortada és que, en la mesura del possible, tot i la restauració del 1994, s'han preservat nombrosos elements característics de l'arquitectura de la seva façana i l'interior. Algunes de les parets estan construïdes amb la tècnica de "pous spicatum", tècnica utilitzada en l'edat mitjana i l'antiga Roma. Aquesta consisteix en la col·locació de maons i pedres tallades en forma d'espina de peix.

Sabem que en aquest cas hem pecat de falta d'originalitat, però, més enllà d'oferir-vos l'oportunitat de gaudir d'un àpat d'alta qualitat en les noves instal·lacions de Can Cortada, estem parlant d'un edifici que a partir dels segles XVI i XVII va esdevenir cabdal per l'agricultura de la zona i, en conseqüència, de l'alimentació de la seva població.

Consulta el menú

SENT LA HISTÒRIA DE BARCELONA

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Júlia Ponsa

Joan León

Pau Sauri